

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. X. Quanta dignitas sit offerre sacrificium Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. III. 313
sunt, mihi hoc onus pro seruitio suo imponunt, vt te pro illis laudem: nullum aliud stipendium à me petunt obsequij sui, nisi vt suppleam linguâ meâ earum infantiam. Laus mea, laus elementorum & cælorum erit; vt cum pro infante gratias quis agit benefactori illius, gratificatio infantis est. Præmium, Domine, operum tuorum, laudem meam petis: ne permittas tam iniustum me esse, vt fraudem te palmâ tuâ de me. Age Domine mirabilia & magna; ego pusillus curabo celebrare illa. Exaltare Domine in virtute tuâ; cantabimus & psallemus virtutes tuas.

C A P V T X.

*Quanta dignitas sit offerre sacrificium
Christi.*

SUMMA gloria seruorum Dei est imitari Christum: quanti fiet, Sacerdotem æquiualeere Christo? Omne gaudium est pati pro Deo: at quantum foret, mori loco Dei? O quàm magnus fauor esset, si cum Christus spinis coronatus, sudore & Sanguine madefactus, cruce onustus, funibus implexus, viribus defessus cecidit, deficiens præ pondere ligni & debilitate tormentorum præteritorum, audires tunc de cælo vocem Patris amanti-
V 5 geniti

geniti mei moriaris pro humano genere, & finias officium, ad quod elegi filium meum dilectum? O desiderium meum, vnde hoc mihi? quis mihi hoc concederet, quod plus exoptarem quàm gloriæ gaudium præfens statim habere? Quàm incredibile beneficium putarem, si solum vt Cyrenæus possem iuuare Christum deportans crucem? Haberm pro immensâ gratiâ, si solum vnum flagellum pro illo sustinerem; qualis esset totam crucem ferre, & me exhibere crucifigendum loco Dei mei? Profusis præ gaudio lacrymis accederem ad IESVM, & postularem coronam spineam suam, & meo capiti arctissimè infingerem; postularem funes suos, & me circumuoluerem; postularem crucem suam, & me onerarem, & alacriter ad montem Caluariae irem. O quomodo inuiderent mihi cuncti Angeli, & ipsa Regina Angelorum, quomodo cælestes spiritus circumstiparent me, comitarentur, & venerarentur propter redemptionis honorem? Si hoc concederetur sancto Michaëli summo Angelo, vt pro Christo Domino pateretur; quàm ardentissimè acceptaret etiam inferni poenas, exardens zelo gloriæ Dei clamaret ardentius, quàm antea, Quis sicut Deus? ceteri Angeli reputarent id gloriam summam suæ naturæ, & comitarentur delegatum illum pro
Christo.

Christo. Multò maior fauor & gratia felicior Sacerdoti concessa est.

Confidera interim, quando ad Sacrificium accedis, præceptum tibi esse à Patre æterno, vt substitutus ad mortem sis pro Christo: quando sacris vestibus indueris, nihil aliud agis, quàm coronam spineam de manu Christi traducere in caput tuum, vestem eius induere, funibus eius ligari, & onerari cruce. Confidera quid agas; & tam deuotè accipe vestimenta sacra, quàm acciperes ab ipsâ manu Christi insignia passionis suæ, quæ ille plus quàm cælos quos vides æstimabat. Iam dum exit Sacerdos vestitus, quàm innumerabiles Angeli comitantur illum! Si pauciores fuissent creati, potius posses putare defuturos aliquos cælo & custodiæ hominum, quàm comitatu & assistentiæ Sacerdotis celebrantis. Cùm Rex vices suas alicui tribuit & delegat ad negotium proprium Regis, & auctoritatis publicæ, Optimates & Equites comitantur Legatum, etiam si relinquunt Regem ipsum & curiam: sic Angeli ad vicarium Christi honorandum, & assistendum, accurrunt; præcipuè cùm ibi etiam honorent ipsam personam Regis sui & Domini gloriæ, qui præsens fit admirabili modo in Missâ. Quàm humilis, quàm verecundus debet prodire Sacerdos! Sed iam cùm ad Sacrificij
tempus

tempus accedit, optet supra modum mori loco Christi pro toto mundo. Attendat totum mundum à se pendentem, lamenta animarum purgatorij, immensa peccata hominum, innumera pericula iustorum, necessitates afflictorum, ardentissima desideria Beatorum, ingentia gaudia Angelorum, omnia spectantia Sacrificium: & cognoscens tunc Sacerdos morte suâ non posse satisfacere omnibus, vehementer gaudeat rursus Christum supponi ad Sacrificium, qui solus potuit omnibus facere satis; & Deum contentum voluntate Sacerdotis, ut olim voluntate Abrahami & Isaac, substituisse iterum Sacrificio innocentem arietem, & Agnum tollentem peccata mundi: qui abundantissimè pro omnibus sufficiet, liberans Sacerdotem, ne fiat hostia & moriatur, ei que impertiens dignitatem & honorem officij & legationis tantæ. Victima offerenda pro peccatis mundi, sine peccato debet esse: at quoniam nemo sine peccato est, nisi Christus; opus fuit, ut se ipsum offerat summus iste Antistes, qui non habet necessitatem prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi.

Nescio quomodo hîc, ô Sacerdos Vicarie Christi, non liquefis & exspiras præ gaudio & amore. Si quis ære alieno & crimine proprio obnoxius in carcere detineretur, quòd non

non posset satisfacere; & accederet quis & liberaliter & inopinatò concederet, quo cumulatissimè satisfaceret, quantum gauderet? Ecce tibi impossibile est, vt pro minimo beneficio Dei, aut maleficio tui, Deo satisfacias, cui es infinitis titulis obligatus, nec ex te est spes satisfactionis: & si amas sincerè Deum, desiderijs instantissimis deberes pro hoc affligi: quantum debes exultare, cum tibi ad manus venit Christus, vt cumulatissimè satisfacias Patri? Planè hanc horam per totum diem & noctem semper debet expectare, qui diligit Deum, in quâ homo vilissimus infinito Deo offert quod infinite placebit illi, vt iam non timeat debitum peccatorum propter inopiam vnde satisfaciat. Satisfac Domine Maestati tuæ de peccatis meis; & quod superest, mihi restitue, & ditissimus ero, nam restabit infinitum. Sed & illud tibi offero pro omnibus quibus se obtulit Christus in cruce, pro gloriâ tuâ, pro gratiarum actione, pro vniuersi orbis misericordiâ; pro aduentu Spiritus sancti, vt me visitet & incendat.

At quantâ charitate & obedientiâ debeo offerre Christum? tantò maiori quàm Abraham cum mactare volebat filium charissimum, quantum Christus distat ab Isaac, & causa totius humani generis à causâ vnius hominis.

318 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
hominis. Si beatissimæ Virgini præciperet
Deus, quemadmodum iussit Abraham, vt
IESVM vnigenitum dilectissimum sacrifica-
ret pro humano genere, & ipsa materna ma-
nu affigeret clavis manus & pedes filij sui,
quàm ardentissimo æstu amoris inter riuos
lacrymarum, quantâ festinatione, prompti-
tudine, & obedientiâ id exequeretur, & ob
hoc etiam beatam se prædicaret? O Sacer-
dos, vide quid tibi commissum, vt tu ipse
sacrifices Filium Virginis, Filium Dei. Sed
maior fauor tibi fit, quàm tunc in illo casu
fieret Matri Dei sanctissimæ: nam debitas
nullas gratias potes Deo agere, quòd inue-
nerit modum, vt sine dolore Christi, sine ia-
cturâ sanguinis, sine acerbitate mortis Fi-
lium Dei immoles, ac dolores omnes, cruo-
rem totum & acerbissimam mortem IESV
Patri offeras, perinde ac si illa omnia repe-
rentur.

Obstupesce Sacerdos munus tuum, vide
mundum suspensum de te. Quàm horren-
dum est, cùm assistere deberes stupore ple-
nus, quòd assistas attentione vacuus? & fun-
gens officio quod à Diuinitate secundum est,
in fecibus rerum occuperis? Omnes Bea-
tos, & oculos & genua Angelorum (vt cre-
do) ad te trahis & inclinas, cùm eleuas Cor-
pus Christi; & tamen poteris te distrahe-
re?

re?

re? Ipsi mortui venerantur in manibus tuis Deum; vt seruus Dei deuotus Pater Petrus Saabedra videbat corpus sancti Didaci assurgere & adorare Christum in manibus Sacerdotis: & tu qui illum sustentas, obliuisci tantisper potes tremendæ Maiestatis, & non adoras profundissimo corde? Considera circa te Hierarchias beatorum spirituum incuruatas, & dæmonum turbas humiliatas: nam si in nomine IESV omne genu flectitur cælestium, terrestrium, & infernorum; ad præsentiam IESV quomodo inclinabuntur?

Vide quanta puritas tibi necessaria sit, qui pro Christo, & ad mundi peccata per ipsum Christum abluenda, delegaris. Non homo, sed Angelus & purior cælis debes esse. Quid dixi? ô quàm dispar & exigua comparatio Angeli & Sacerdotis est! cum Sacerdotalis dignitatis potestas multò maior sit supra facultatem Angelicæ naturæ, quàm sit Angelus in suâ specie supra vermem. Deus bonus suas creaturas voluit honorare, partem providentiæ & officij sui committens illis: Angelos potius deputauit coadiutores & vicarios suos in rebus naturalibus, ministrosque solemnes naturæ fecit, non dispensatores gratiæ, & substitutos suos in redemptione. Præsident partibus terræ & membris præcipuis mundi, curant species & naturas rerum:
attamen

attamen ad efficiendum in aliis donum gratiæ supernaturale , non habent legitimam, imò nec vllam ordinariam auctoritatem, sicut Sacerdotes, quos fecit coadiutores immediatos in stupendis iustificationis operibus & redemptione : concedunt vt vicarij Christi gratiam, faciunt Filios Dei. In ipso Filio Dei naturali IESV exercent potestatem suam: conficiunt corpus Christi, & sacrificant. Stupenda miracula patrant. Lætantur Angeli seruire Sacerdotibus : sancto Eusebio celebranti ministrabant, dignitatem putantes hoc seruitium. Quantum distat gratia à natura? plus scilicet quàm sublimior Angeli natura ab stercore sine comparatione. Quantum distabit custodire hominem, ab eo quod est facere hominem Deum, ad diuinum statum eleuando? Quid maius est, curare vnum, an vniuersos? prouidere vnico, an prospicere cunctis? regere aliquem, an placare Deum pro omnibus? Hinc collige, quantum potestatis dignitas in Sacerdote excedat Angelicam. Sola dignitas Christi digna Sacerdotio est. IESVS solus, quia primogenitus Dei, dignam dignitatem iure suo obtinet. Nihilominus, ô mater amantissima MARIA, mater Christi & peccatorum, indue me vestimentis Primogeniti tui, per illius vitæ perfectam imitationem, velut Rebecca induit

DE ADOR. IN SPIRITU ET VER. LIB. III. 321
induit Iacobum, vt saltem minùs indignè
Agnum istum, quem tu mihi dedisti, offe-
ram aeterno Patri in cibum suauissimum, quo
libentissimè eum nouisti vesci.

C A P V T X I.

*Quòd desiderandus sit Deus, & cupidè
in Eucharistiâ suscipiendus.*

O Desiderabilis Veritas, quid audio de
ore tuo verissimo? Desiderio desidera-
ui hoc pascha manducare vobiscum. Quo-
modo vir desideriorum impetrat à Deo,
quidquid cupit; & Deus desideriorum non
impetrabit à vili homuncione, quod depo-
scit? Daniel ieiunator obtinuit gratiam apud
Deum desiderando; & tu Domine saturator
animarum, & distributor cælestis panis, tot
desideriis, & machinis amoris non inuenies
gratiam apud me, vt tibi concedam, quod
tot inuentionibus & officiis procuras, cor
meum? O spiritus torpide, quid desideras,
nisi quod Deus desiderio desiderat? Sed Do-
mine, quid desideras intrádo corpus meum?
an desideras idem esse mecum, cum vniri
mihi vis? Quid decet tuam Maiestatem de-
siderare præter te? Desideras Domine me-
cum esse; sed taliter vt ego fiam tu ipse, fa-
ctus vnum corpus tecum, vt sint membra
X cum